

Follow your bliss.

Žana Poliakov

Love marks

još jedna knjiga o zbunjenosti

Mono i Manjana
2011.

Žana Poliakov
LOVEMARKS
još jedna knjiga o zbunjenosti

Izdavač
Mono i Manjana
www.monoimanjana.rs

Za izdavača
Miroslav Josipović
Nenad Atanasković

Urednica knjige
Aleksandra Mišić

Design & prepress
Double pleasure

Fotografije
Vladimir Miladinović
Marko Radosavljević

Štampa:
Štamparija Sajnos, Novi Sad

CIP - Каталогизacija u publikaciji
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-3

ПОЛИАКОВ, Жана, 1973-
Lovemarks : još jedna knjiga o
zbunjenosti / Žana Poliakov. - Beograd : Mono
i Manjana, 2011 (Novi Sad : Sajnos). -
283 str. : ilustr. ; 21 cm

Stv. nasl. u kolofonu: Lovemarks ili Još
jedna knjiga o zbunjenosti. - Tiraž 1.000. -
Napomene uz tekst.

ISBN 978-86-7804-391-8

COBISS.SR-ID 183759628

Copyright © Žana Poliakov 2011.
Sva prava zadržana

Lovemarks

Kad rane zarastu, ostanu ožiljci.

Svi mi ovom planetom hodamo sa otvorenim ranama. Možda se ne vide, ali nas emotivni ožiljci podsećaju na prošlost i plaše nam budućnost *diskonektujući* nas od sadašnjosti.

Tako ranjeni, šetamo se okolo unezvereni i zbunjeni, udaramo jedni u druge ili se mazimo u pokušaju da bol prestane ili da nam rane zarastu.

No, naše telo ima mogućnost da se isceli samo. I to uvek radi samo. Mi možemo samo malo da mu pomognemo. Ili da mu se prepustimo, baš kao što prošlosti prepuštamo da bude prošlost i budućnosti dopuštamo da se desi, onako lepa i čarobna, bez obzira na rane, bez obzira na ožiljke.

Naše ćelije se u određenom vremenskom periodu potpuno promene; bez obzira koliko duboke neizlečive rane bile, kvantna medicina će vam dokazati suprotno.

Ako dozvolite, život će vam najbolje pokazati da je sve moguće.

Get yourself connected.

Za M (ili gospodina Džina), bez koga ništa ne bih uradila da me nije povredio i razbesneo. Sve se u našim životima dešava sa nekom svrhom i danas sam mu posebno zahvalna na tome što mi je slomio srce. Trebalo mi je vremena da shvatim da su naša srca *meant to be broken* jer je to jedini način da se otvore. Hvala ti, mišiću slatki.

Za N (ili Poetičnog Gospodina), koga je sâm Bog poslao da me podseti na ono što sam u jednom trenutku zaboravila – da poezija u naš život često ulazi kroz vrata beznačajnih sitnica. Ali kada se pojavi, onda sve dolazi sinhronizovano. (Tamo gde si krenula, nastavi dalje, ne okreći se, ne vraćaj se!). Zato što je bio tu. U vazduhu. Love is in the air, ne uvek in the chair. Nekoliko njegovih reči pomoglo je da prestanem da se bojim onoga što jesam. Još jedna knjiga o zbunjenosti je njegov naslov: *Vi ste stalno zbunjeni*. Da, da mi smo još uvek na Vi... Zato što mi je vratio veru u poeziju i čaroliju, a da toga nije ni bio svestan. Reči imaju isceljujuću moć više nego bilo koji lek.

Time is not important. Only life is. (Fifth Element)

You must have chaos in your soul to give birth to a dancing star.

I, na kraju, for *Love*

I za sve one koji je traže oko sebe...

Stop looking around, start feeling.

It's inside.

UVOD U ŽANU POLIAKOV

Sign of the time

Upravo kao i pjesma umetnika nekada poznatog kao Prince, ali dok je bio Prince. Nekako se vrti oko Vremena i Trajanja, u suštini. Ljubav. Seks. Prolaznost. Tehnologija. Magija.

AbraKadabra. Sad ga vidiš, sad ga ne vidiš.

Prvi put kad me je jedan izdavač pozvao i predložio da napišem knjigu ili da sve što sam – online i offline – pisala za digitalne i analogne medije sastavim u jednu celinu, rekao mi je da umem odlično da uhvatim duh vremena. Da sam, zapravo, predstavnik jednog duha vremena. Iskreno rečeno, prepala sam se zbog toga i zato moja knjiga izlazi pet godina kasnije. Nisam baš mogla da podnesem toliku odgovornost da budem duh vremena. Ili sam se, jednostavno, tada plašila duhova. Danas verujem da je Univerzum jedno prijateljsko mesto.

Drugo, ja pišem kratke forme, a to je duh vremena. Odlično se snalazim u svim medijima. Mislim da je advertising nova kulturna forma kada se tu uključi art, i da magazini mogu da budu male biblije. Iako sam čitavog života okružena knjigama i moja biblioteka je najvrednije što posedujem, sebe ipak nisam mogla da zamislim kao knjigu. Do jedne večeri.

If you don't stand for something, you stand for nothing.

Nije mi baš uvek bilo lako da budem podrška samoj sebi i podrška sebe same. Pomogle su neke reči, neke knjige, neki holistički doktori, yoga-instruktori, muzika, neki umetnici i njihove priče ili njihova dela, a, bogami, i kozmetička industrija i raznorazni wellness-programi.

Spajam nespojivo, a onda postane logično.

Skupljeni su na jednom mestu razni tekstovi – nastali u ovom veku. Posle Y2K. Ili samo tekstovi bazirani na *Elle*-kolumni, ali sa dodatnim pojašnjenjima, fusnotama i *Behind the scenes* delom, koji nam pojašnjava šta se dešavalo iza scene. Uvek se pričalo o tome koliko ima istine u onome što pišem. Koliko izmišljam?

Nemam pojma.

Fikcija i realnost se prepliću, kao i prošlost, sadašnjost i budućnost.

Da li je to uopšte bitno?

Tom Stoppard kaže: *“It s better to be quotable, then honest.”* On je stariji gospodin koji je napisao sve moje omiljene drame, dok je neke pretvorio u scenarija za film i ne mogu da mu ne verujem.

Pišem iako mi je teško palo vraćanje u prošlost iznova i grebanje po istoj (zato što sada (ovde i sada) to tako mora). Da se sve još jednom vrati i da onda stavim tačku. Onda mogu da počnem da pišem nešto drugo (poput *Soul Searching*, ili još jedne knjige o zbunjenosti, ili, u drugoj fazi *Cyberkuhinja*, the stuff we do online ili *No life without Magic*, praktični priručnik za moderne veštice. Ili da završim svoj doktorat na temu interneta i spiritualnosti i objavim *We are all connected* Manifesto.)

cyberkuhinja

Cyberkuhinja je moj prvi konceptualni online projekat, i to u nedostatku boljeg izraza. Sajberkuhinja, malo intelektualne stimulacije ili – kakve to veze ima sa seksom. Cyberkuhinja je bila i potraga za superherojima.

.....

MALI PRILOG TEORIJI KUHINJE BY DEJAN SRETENović

kuhinja u patrijarhalnom društvu predstavlja jedino mesto u kući u kojem je žena (apsolutni) gospodar; ona je označitelj ženskog carstva; hrana koja žena priprema povezuje se, per analogiã, sa njenom ulogom majke i hraniteljice; kuhinja je tajno mesto ženskih veština i takođe se povezuje sa njenom moći zavodjenja, trovanja, opijanja i sl; kuhinja je simbol ženske vezanosti za kuću i porodicu i njene isključenosti iz javnih poslova (npr. »ženi je mesto u kuhinji«); kuhinja je vrhunski označilac ženske veštine; muškarci kuvari se smatraju umetnicima ili, prosto, profesionalcima, ali tu se radi samo o umeću kuvanja, o radnom mestu bez simboličkih implikacija;

konačno, kuhinjom se označavaju nacionalne, regionalne ili individualne specifičnosti u domenu ishrane (cuisine)

kuhinja u širem smislu označava laboratoriju, radionicu, studio, manu-fakturu, atelje, lobi, web site, mesto proizvodnje sadržaja i poruka putem neobičnih spojeva, ukrštanja i montaža; u kuhinji se podjednako proizvode fikcije, utopije, tračevi, zavere, priče, politika i sl; kuhinja je vrhunski simbol mešanja, transformacije, prekodiranja i preoblikovanja, eksperimentisanja, simulacije; kuhinja uvek implicira tajnovitost: proces proizvodnje je obavljen velom tajne, a vidljivi su samo finalni produkti ili efekti; kuhinja u širem smislu ne poznaje ženski suverenitet, već ima vrednost univerzalne metafore

cyberkuhinja institucija ženskog, proto-feminističkog kontraudara; kroz nju se demonstrira ženska moć, emancipacija, kreativnost, šarm i duhovitost; sajberkuhinja polazi od uverenja da se žena može emancipovati i učiniti ravnopravnom, ako ne i nadmoćnom u odnosu na muškarca ako se strategijski koristi stereotipom kuhinje kao simboličkim prostorom ženske veštine; sajberkuhinja je inverzija tradicionalne kuhinje; cyberkuhinja je virtuelna kuhinja u kojoj sami muškarci postaju sirovina za ženske sadržaje, priče, subverzije, eksponiranja, nadmudrivanja i sl; cyberkuhinja nas ne hrani, već ujeta, provocira, mami, ismeva; sajberkuhinja je proizvod ženskog egocentrizma i narcizma; cyberkuhinja gradi novi ženski identitet u cyberprostoru; sajberkuhinja je stav žene kojoj se žuri u naredni milenijum i koja bi da (u toj žurbi) pretekne muškarce; sajberkuhinja je lični prostor otvoren za javnost; cyberkuhinja je čudesno umetničko delo;...

.....

Zbunim se uvek kad me neko ovako ishvali. Svaki put se pitam da li to oni stvarno govore o meni.

Uopšte ne znam otkud mi ideja ili hrabrost da nešto napravim.

Valjda se sve to kuva, a onda se u nekom trenutku svi delovi slože u jednu celinu. I – gotovo jelo o kome posle svi pričaju.

Tada još nisam stvarno umela da kuvam.

Kompjuter je bio moja šerpa.

Ako je kompjuter moja šerpa, gde je, onda, moja kuhinja?

Worldwide.

Lovemarks ili još jedna knjiga o zbunjenosti je idealna za početak.

Zvuči mladalački, a ima i znak i značenje.

Lovemarks je igra rečima.

Ima dva značenja. Prvo je u teoriji brandinga: to je robna marka ili osoba koju volimo da volimo. Trust + Emotional Attachment jednako je ta isprofanisana reč *Brand*. U eri emotivne ekonomije ključni sastojak su emocije. A *Lovemark* je najveći nivo. Transcendira običan proizvod, ima višu emotivnu vezu sa ljudima koji ga koriste. Korisnici postaju ambasadori. Poput Apple-kompjutera ili bilo kog Apple-proizvoda. O krpicama da i ne govorim. Drugo značenje je doslovni prevod. To su ožiljci od ljubavi. Da. Kad rane zarastu, ostanu ožiljci.

Još jedna knjiga o zbunjenosti.

Svi su zbunjeni. Zašto bi neko kupovao knjigu neke tamo Žane koja je isto tako zbunjena!

Raznorazni izdavački timovi su bili u nedoumici.

Ja nisam.

To je savršen podnaslov. Ne samo zbog osobe koja ga je smislila, nego zato što razbija uobičajeno mišljenje o zbunjenosti.

Biti zbunjen je odlična polazna tačka – to znači da smo spremni da učimo i da rastemo. Sigurna sam da svi koji je čitaju i jesu ili očarani ili zbunjeni. Ili i jedno i drugo.

Confusion means that we are open.

Open to grow.

Kako se čita.

Kao na internetu: može linerarno, ali može i na preskok ili odakle vam je drago. Oni koji ne vole intro, mogu *skip intro* i da odmah krenu sa *single & fabulous*.

Vreme nije linearno postavljeno.

Mešaju se i prošlost i sadašnjost i budućnost. Postoji, ipak, neka hronologija, ali i overlapping, priče koje se prepliću u vremenskoj kapsuli.

A kako će se završiti?

As stories must when love is denied: with tears and a journey.

Engleski jezik. Well, ima ga dosta. Get used to that. Šta da vam kažem! Grozim se nacionalne pripadnosti – kad ljudi misle da će konzervativnošću pobediti tok Vremena.

Ne ide to tako.

Jezik je živ, fleksibilan.

Ako nešto mora da nestane, neće.

Šteta što neće trajati, but then again, who does?

Tehnologija se razvija mnogo brže nego što smo mogli i da zamislimo. I nije ni dobra ni loša. To je samo odlična alatka. Značenje i upotrebu definišemo mi sami. We are inside of what we make.

I, na kraju, tehnologija nam toliko toga omogućava.

Sve je smišljeno da bi ljudi više komunicirali. Iz suštinske ljudske potrebe for Connection and Love. Da bi(smo) lakše pronalazili druge. Use it, don't abuse it. Šta mislite da šaljemo jedni drugima kad šaljemo sms poruke ili elektronsku poštu? Energy & Information. E-motion. Electronic Motion. Osećaje. Senzacije. Makes Sense?

Tehnologija nam govori ono što zaboravljamo, ono što znamo i kad se zavučemo u sebe i potražimo pomoć sopstvene intuicije.

A znamo sve.

Prošlost je samo prošlost. Budućnost stvaramo u hodu. Sve što imamo je ovo sada.

Čak i kad mislimo da jesmo, nismo sami. Sve je povezano.

Ako smo svi sami, onda smo svi zajedno u tome.

Za svaki slučaj ističem da je svaka sličnost sa stvarnim osobama remiksovana i namerno slučajna.